

Τρεις εκκλησίες διαφορετικών δογμάτων στο κέντρο της Αθήνας

[/ Οδοιπορικά - Προσκυνήματα](#)

Η Αγγλικανική Εκκλησία, ο καθολικός Ναός του Αγίου Διονυσίου και ο Ρώσικος Ναός

Η δημόσια έκφραση του θρησκευτικού αισθήματος παραμένει ακόμη και σήμερα συστατικό στοιχείο της αστικής γεωγραφίας. Πόλεις όπως η Αθήνα διατηρούν λατρευτικά μνημεία, τα οποία, παρά την επικράτηση του ορθόδοξου στοιχείου, συμβάλλουν στην αρμονική συνύπαρξη διαφορετικών θρησκευτικών στοιχείων στον αστικό ιστό.

Παράλληλα, η παρουσία της θρησκείας στον δημόσιο χώρο έχει αποκτήσει και τουριστικά χαρακτηριστικά, αφού πλέον όλοι οι οδηγοί πόλης συμπεριλαμβάνουν ιστορικούς ναούς στις ξεναγήσεις.

Τρεις από τις εκκλησίες που εμπεριέχονται στον τουριστικό χάρτη της πρωτεύουσας βρίσκονται στο κέντρο της πόλης. Ο καθολικός Ναός του Αγίου Διονυσίου, η Αγγλικανική Εκκλησία και ο Ρώσικος Ναός είναι τρεις λατρευτικοί χώροι που αποτελούν εμβληματικά τοπόσημα του ιστορικού κέντρου.

Σε ένα από τα πιο κεντρικά σημεία της Αθήνας και συγκεκριμένα στη διασταύρωση των οδών Πανεπιστημίου και Ομήρου βρίσκεται ο καθολικός ναός του Αγίου Διονυσίου, με μακρά και περιπετειώδη ιστορία. Το σχέδιο του ναού εκπόνησε ο Γερμανός αρχιτέκτονας Leo von Klenze και το εκτέλεσε ο Λύσανδρος Καυταντζόγλου.

Ένας εντυπωσιακός ναός που οικοδομήθηκε την περίοδο 1838-1843 προκειμένου να εξυπηρετεί τις θρησκευτικές ανάγκες της αθηναϊκής παροικίας των διαμαρτυρομένων και, κατά κύριο λόγο, των αγγλικανών. Φωτο: Φίλιππος Λεμονής/LIFO

Ο ναός είναι αναγεννησιακού ρυθμού, μεγαλοπρεπής τρίκλιτη βασιλική με πρότυπο τον Ναό του Αγίου Βονιφατίου στο Μόναχο. Αν και μη ολοκληρωμένος, ο ναός λειτούργησε για πρώτη φορά το 1865, ενώ οι τρεις εξωτερικές πόρτες κατασκευάστηκαν από τον αρχιτέκτονα Klenze με ατόφιο σίδηρο στη Λυών της Γαλλίας το 1864.

Ο εσωτερικός διάκοσμος του μεγαλοπρεπούς ναού είναι άκρως εντυπωσιακός. Διακοσμείται με θαυμάσιες τοιχογραφίες, ενώ στις ωραιότερες περιλαμβάνεται η τοιχογραφία του ημιθολίου της θριαμβευτικής αψίδας, που παριστάνει την «Αποθέωση του Αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτη» και είναι έργο του Ιταλού ζωγράφου από τη Ρώμη Γουλιέλμου Μπιλαντσιόνι (Bilancioni).

Αποτελεί έδρα του καθολικού Αρχιεπισκόπου Αθηνών και είναι αφιερωμένος στον Άγιο Διονύσιο Αρεοπαγίτη, μαθητή του Αποστόλου Παύλου και πρώτο επίσκοπο των Αθηνών. Δεξιά και αριστερά του ιερού υπάρχουν δύο μαρμάρيني άμβωνες, δωρεά του αυτοκράτορα της Αυστρίας Φραγκίσκου Ιωσήφ όταν επισκέφτηκε την Αθήνα το 1869.

Οι 14 ανάγλυφες εικόνες που απεικονίζουν το θείο δράμα φιλοτεχνήθηκαν στη Μασσαλία και τοποθετήθηκαν στον ναό πριν από το 1920. Επίσης, στο εσωτερικό του ναού διακρίνονται οι μαρμάρινες πλάκες που οδηγούν στο υπόγειο, όπου διατηρούνταν έως το 1900 οστέοφυλάκιο, γι' αυτό είναι υπερυψωμένος σε σχέση με το διπλανό κτίριο του Οφθαλμιατρείου.

Στο τέρμα της οδού Φιλελλήνων, στον αριθμό 27, στη συμβολή της με τη λεωφόρο Αμαλίας, συναντάμε τον νεογοτθικό αγγλικανικό Ναό του Αγίου Παύλου. Ένας εντυπωσιακός ναός που οικοδομήθηκε την περίοδο 1838-1843 προκειμένου να εξυπηρετεί τις θρησκευτικές ανάγκες της αθηναϊκής παροικίας των διαμαρτυρομένων και, κατά κύριο λόγο, των αγγλικανών.

Στην ανέγερσή του συνέβαλε οικονομικά η βρετανική κυβέρνηση και ο τότε Βρετανός πρέσβης στην Ελλάδα Έντμουντ Λάιονς (1790-1858), αλλά και οι Βρετανοί και Αμερικανοί διαμαρτυρόμενοι που είχαν εγκατασταθεί τότε στην Αθήνα.

Μάλιστα, για την κατασκευή του είχε προκηρυχθεί διαγωνισμός και το σχέδιο που εγκρίθηκε ήταν του Έλληνα αρχιτέκτονα και πολεοδόμου Σταμάτη Κλεάνθη (1802-1862), ενώ η εκτέλεσή του ανατέθηκε στον Δανό αρχιτέκτονα Χανς Κρίστιαν Χάνσεν (1803-1883).

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο συγκεκριμένος ναός είναι κατασκευασμένος από ημιλαξευτό μάρμαρο του Υμηττού και τα κορνιζώματα κατασκευάστηκαν από

πωρόλιθο του Ισθμού της Κορίνθου.

Η Ρωσική Εκκλησία είναι αφιερωμένη στην Αγία Τριάδα και εξυπηρετεί τη ρωσική παροικία. Φωτο: Φίλιππος Λεμονής/LIFO

Επίσης, στην οδό Φιλελλήνων συναντάμε τον Ρωσικό Ναό Αθηνών ή Ρωσική Εκκλησία, όπως είναι διαδεδομένος ανάμεσα στους Ρώσους, ο οποίος είναι αφιερωμένος στην Αγία Τριάδα και εξυπηρετεί τη ρωσική παροικία.

Χάρη σε αρχαιολογικές έρευνες ανακαλύφθηκε ότι στο σημείο αυτό στην αρχαία Αθήνα υπήρχε ιερό αφιερωμένο στον Λύκειο Απόλλωνα και ότι επί Ρωμαϊοκρατίας, όταν αυτοκράτορας ήταν ο Αδριανός, λειτουργούσε εκεί ρωμαϊκό λουτρό, το λεγόμενο «βαλανείον».

Αργότερα, την περίοδο της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, χτίστηκε μια μικρή χριστιανική εκκλησία εκεί και τον 11ο αιώνα ένα γυναικείο μοναστήρι. Ένα από τα κτίρια αυτά αποτελούσε το καθολικό του μοναστηριού και σήμερα στεγάζει τη Ρωσική Εκκλησία.

Κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Επανάστασης ο ναός υπέστη μεγάλες ζημιές, όταν κανονιοβολήθηκε από την έγκλειστη στην Ακρόπολη τουρκική δύναμη. Στη συνέχεια, αφού ο ναός δεν κατεδαφίστηκε, πραγματοποιήθηκε το 1850 η αναστήλωσή του, που ολοκληρώθηκε το 1855. Η αγιογράφηση του έγινε από τον καθηγητή στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας Λουδοβίκο Θείρσιο.

Κατά τη διάρκεια της αναστήλωσης, πέντε μέτρα κάτω από το δάπεδο του ναού εντοπίστηκε δεξαμενή υδραγωγείου, εξού και οι κατακόμβες.

Έξω από τον ναό στέκει επιβλητικά και το βυζαντινό καμπαναριό, γύρω από το οποίο υπάρχει κουφική ζωφόρος. Η καμπάνα του ναού, από τις μεγαλύτερες στα

Βαλκάνια, ζυγίζει οκτώ τόνους. Εκτός από τον μεγάλων διαστάσεων τρούλο που καλύπτει ολόκληρο τον κυρίως ναό, αξιοπρόσεκτη είναι και η εικόνα του Αγίου Νικολάου που αποτελεί τάμα της Βασίλισσας Όλγας. Επίσης, στην αριστερή πλευρά του ναού υπάρχουν τα επιβλητικά άμφια του 19ου αιώνα που κατασκευάστηκαν στη Ρωσία και αποτελούν τσαρικά δώρα.

Επιπλέον, στο υπόγειο της εκκλησίας έχουν μεταφερθεί και τοποθετηθεί τα οστά του κοιμητηρίου, ενώ στη δεξιά πλευρά του ναού ανακαλύφθηκαν το 1852 απομεινάρια αρχαίων εγγράφων, τα οποία, λόγω των φθορών που έχουν υποστεί, δεν έχουν αναγνωσθεί πλήρως.

Πηγή: lifo.gr